

Ricard Viñes: el pianista que va fer sonar la modernitat

(....., 5 de febrer de 1875 - Barcelona, 29 d'abril de 1943)

Ricard Viñes va ser un pianista lleidatà nascut l'any **1875** que va tenir una gran influència en la música del segle Des de petit va mostrar un talent extraordinari per al piano. Va començar els seus estudis a Barcelona amb el mestre **Juan Bautista Pujol** i, amb només dotze anys, es va traslladar a per continuar formant-se al Conservatori, on aviat va destacar com un dels millors alumnes. Allí obtingué el Primer Premi del i debutà com a concertista el 1895, a la famosa Sala Pleyel..

A París, Ricard Viñes va conèixer molts compositors importants del moment, com **Claude**, **Maurice** i **Erik** I és que París facilità l'intercanvi ràpid d'idees gràcies a la potent indústria musical de la ciutat: editorials, societats musicals i l'abundant programació de concerts i òperes noves. Aquest esperit obert i eclèctic converteix la ciutat en el model i la clau de la renovació musical i artística europea i, per extensió, mundial.

Moltes de les seves obres modernes van sonar per primera vegada gràcies a ell. De fet,li va dedicar una de les seves peces més famoses, *Jeux d'eau*. Viñes tenia una tècnica brillant i una gran sensibilitat, i per això molts músics confiaven en ell per estrenar les seves composicions.

Contribuí a difondre la **música** i **sud-americana** per a piano de començament del segle XX com Nikolai Rimski-Kórsakov o Heitor Villa-Lobos. En un context influenciat per les dues Guerres Mundials, que sacsegen els valors, la inspiració i el paper dels creadors artístics europeus.

Altres compositors li dedicaren obres, com fou el cas de Manuel de Falla, Frederic Mompou, Xavier Montsalvatge i Joaquín Rodrigo.

A més de ser un excel·lent intèrpret, Ricard Viñes era un home culte i curiós. Li agradava llegir, viatjar i conèixer noves formes d'art. Va tenir amistat amb artistes com i **Cocteau**, i va formar part dels cercles culturals més innovadors de París.

Després de molts anys de concerts per tot el món, va tornar sovint a Catalunya, on va donar classes i va influir en nous pianistes. Va morir a **Barcelona l'any 1943**, deixant un llegat important com a **pont entre la música catalana i la música europea moderna**.

En homenatge al músic, la Paeria de Lleida convoca anualment el ***Concurs Internacional de*** Diverses tesis doctorals han estudiat la seva obra (Esperanza Berrocal, Manon Bouchard, Nina Gubisch-Viñes). També té una **plaça** amb el seu nom, segurament la més popular de la ciutat.